

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțate nu se
primesc. — Manuscrisurile se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Hermann
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppeliks
Nachfolger; Anton Oppeliks, J.
Dannser. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernut; în
București: Agenția Havas. Su-
cursale de Românie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicarea mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânile di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRĂSOV
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăruți în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 41.

Brașov, Joi, 22 Februarie (5 Martie)

1896.

Condeii simbriaș.

V.

Din cele premerse vedurăm, că
decă la 1884 a putut fi temere, că
cineva din sînul partidului nostru na-
țional va „intriga” în favoarea unei
înțelegeri cu „partidul român guver-
namental”, așa numit al „Viitorului”,
acastă temere avea loc numai față
cu directorul politic de țară, care
de-odată cu nou înființata „Tribună”
a fost introdus în cetatea solidari-
tății noastre.

Ioan Slavici nici nu s'a vădut
bine în Sibiu și a început „să-
i învețe pe Români ardeleni cum tre-
buie să facă politică”: recunoscînd
„stările de lucruri” create dela 1867
incôce, modificînd programul lor
„ca să nu mai fiă bănuți de ten-
dințe nelegitime” și întindînd mîna
„fraților intrați în partidul guverna-
mental”.

Precum dînsul laudă astăzi în bro-
șura sa pe Coloman Tisza dîcînd:
„este un adevărat om de stat, care are
concepțiuni clare, scie să alegă mijlocele și în-
tîndu-se la hotărîre nestrămînată spre scopul
ce-și pune” (pag. 93),

tocmai așa scria el în ajunul
conferenței naționale dela 1884:

„e clară ideea politică, pe care d. Tisza
a încercat a-o realiza și nu i se pôte tă-
gădui nici îndreptățirea” („Tribună” nr. 29
din 1884).

Să vedem acum, ce valoare au
datele istorice, pe cari Ioan Slavici
își întemeiează în broșura din ces-
tiune espunerea „situațiunei”.

False sunt datele, falsă este și
espunerea.

Mai întăiu dovedesce, că n'are
idei despre cele mai însemnate eve-
nimente.

Așa vorbind de atitudinea Me-

tropolitilor noștri imediat după in-
cheierea pactului dualist, dîce:

„Metropolitul Sterca-Șuluț, care ținea
să conducă lupta și contra guvernului, a
fost nevoit să se retragă din scaun, er
Metropolitul Șaguna, care ținea să-și pă-
streze pozițiunea, om tot-déuna corect, a
rostit vorbele: *Flere possem, sed juvare non*,
și a statut pe Români să se impace cu sta-
rea de lucruri creată cu invoirea monar-
chului lor”.

Mai întăiu este cu totul fals, că
Șuluț ar fi fost nevoit să se retragă
din scaun. El a murit ca Metropolit în
Blașiu în Septemvre 1867. Al doilea,
Șaguna a pronunțat vorbele: *Flere
possem, sed juvare non* (a plînge pot,
dér a ajuta nu) nu la 1867, ci în
tómna anului 1865 inaintea deschi-
derii dietei feudale din Clușiu, care
a făcut prohodul autonomiei Tran-
silvâniei. Prin această schimbare a
timpului, Slavici dovedesce, că pen-
tru el ceea ce s'a petrecut între 1865
și 1867 în Ardél e terra incognita. Și
totuși acest period a fost decisiv
pentru Români ardeleni, căci pactul
dualist i-a premers decretarea
fusiunii Ardealului cu Ungaria la
Clușiu și în acest timp cade lupta
între cei doi conducători Șaguna și
Șuluț, cel dintăiu stăruind pentru „îm-
păcarea cu starea de lucruri”, cel
din urmă mergînd contra cu curen-
tul popular, luptă, care s'a sfîrșit
atunci c'o isbîndă a lui Șaguna, în-
tru cât adevărat i-a succes a face pe
Șuluț să cedeze față cu dieta feu-
dală (Noemvre 1865) și să intre în
ea împreună cu ceilalți regaliști și
deputați români.

Din acest moment se datéază
mișcarea, ce a avut de scop eman-
ciparea Românilor ardeleni de sub
conducerea Episcopilor, nu dela 1867,
cum dîce Slavici. Acesta ignoréază
asemenea cu totul luptele infocate,

ce au urmat între unioniști și au-
tonomiști, orî activiști și pasiviști,
până ce li-a pus capăt „solidaritatea
națională” la 1881.

Ceea ce însă este și mai bătă-
tor la ochi, Ioan Slavici nu scie nici
ceea ce s'a petrecut atunci, când
facea el „marile isprăvuri”, cu cari
se laudă în broșură.

Evenimentele dela 1881 le con-
fundă cu cele dela 1884, ér pe aceste
cu cele dela 1887.

Dîce de pildă, că la 1884 pre-
ședintele partidului a fost părintele
vicar Nicolae Popea și că acesta —
nefiind accesibil pentru politica de
duplicitate cu „Viitoriștii” — s'a
retras din comitet, ér președinta a
luat-o d-l Partenie Cosma. Adevé-
rul este însă, că la 1884 președinte
a fost George Barișiu ér d-l N.
Popea a fost în comitet numai până
la 1881 când s'a retras, însă nu din
causa „Viitoriștilor”, de cari atunci
nici pomenire nu era încă, ci din
causă că soții săi activiști au îm-
brățișat deodată cu „solidaritatea”
și politica rezistenței pasive. D-l P.
Cosma a fost președintele comitetu-
lui dela 1881 până la 1884, ér în
1884 s'a retras de bună voia din
comitet, nu „silit”. Pe acesta odată
il face „președinte”, la 1884 (pag.
15), ér mai târziu, tot la 1884, îl
„silește” să se retragă din comitet
(pag. 26). Mai departe spune, că
conferența dela 1884, câte-va septé-
măni după înființarea „Tribunei” s'a
pronunțat „contra politiceii de solidari-
tate”, ce nu s'a întemplat nici atunci,
nici mai târziu, spune că s'a hotă-
rit „presentarea” Memorandului, ceea
ce s'a întemplat numai după trei
ani, etc. etc.

S'ar părea, că sunt secundare
scăderile de mai sus. În realitate
însé pe ele își baséază Slavici deduc-

țiunile, pe acele își clădesce defăi-
mările și denunțațiunile sale.

Décă ar fi ținut sémă numai cât
de puțin de adevéru istoric, putea
ore s'ajungă la infama conclusiune,
că „solidaritatea națională” a fost
numai o „intrigă primitivă țesută” pen-
tru a înșela pe Români?

Firesce Slavici, ca toți cei de
sânge străin, scie să facă intrigă mai
perfect și mai cu meșteșug țesute.
Și Moții îi trimit „Album!”

O datoriă.

Unul din amicii fôiei noastre ne trimite spre
publicare următoarele rânduri:

Onorate D-le Director!

Dați-mi voiă, ca în acest mult încercat
și valoros organ românesc de publici-
tate, care cu glas profetic ne-a făcut me-
reu atenți la urmările triste, ce va avé pen-
tru cauza cea mare a românismului curen-
tul primejdios, care a fost importat la noi
de nisce ómeni mici de suflet și mari de
patimă — să dîce și eu câte-va cuvinte la
situația penibilă, în care ne aflăm. Am ținut
s'o fac această tocmai în colónele „Gazetei
Transilvâniei”, a cărei atitudine sinceră, co-
rectă, bărbătescă și națională a impus și
impune pretutindeu, ér decă vocea ei gravă
și serioasă a fost une-ori nebagată în sémă
de unii dintre ai noștri, ați fiți pe deplin
încredințați, că o aprețiează și o înteleg toți
cei nestricăți în cugete și simțiri.

Lung și greu este drumul, ce némul
nostru amar prigonit și nedreptățit are să-
l străbată încă de aici înainte spre țînta,
care să-i asigureze libertatea, independența
și egala sa îndreptățire națională.

Lung și greu, plin de ispite și amă-
giri a fost și până acuma acest drum, dér
orî cât de peripețios și anevoios a fost el,
noi l'am străbătut asemenea călătorului cu-
ragios și brav, care pleoând hotărit înainte,
urcă deluri și munți, trece peste stînci și

FOILETONUL GAZ. TRANS.

Contesa de Espina și mazerea.

Contele de Espina, ministrul de res-
bel al regelui Ferdinand VII din Spania,
și căpitanul general al Cataloniei, era un
bărbat plin de spirit și de forțe originale. Era
pe lângă aceea un trovan în sensul strict
al cuvîntului și îi lînău au mesele acoperite
cu bucate bune, cînău că de altmintrelea
era pastrător. Mărcențului de predilecția
era mazerea tină, germănu care o poți avé în
Spania în ori-ce arsură.

Întro di condeii ordonă bucătăresei
să-i gătească mazerea la prînd, dér
din întemplantare să-i vizită în aceea di
bucătăria și află pe țărăsă chiar când
curețea mazerea. Cîriu va era o mare duș-
mană a acestei lezări, cu îngrețoșă de
mazere, nu o putea cursuri se atăt mai pu-
țin mănca, și estă. runci bucătăresei
să nu gătească mazere întru masă.

La timpul oșă aședără la mesă.
După-ce tură seromnă multe bucate, ge-
neralul căuta în omân. Cîreia, trimise decî
pe un servitor Cantacuză, ca să-i aducă
măncarea predilectă. Servitorul se întorse
însé cu răspunșă eși din mesa a oprit de-a
se găti mazere întărziată. P nu dîse nici un
e, se va fe

cuvînt și rămase și mai departe în bună
dispoziția. După masă chiamă însă pe ofi-
cerul, care avea serviciul, și-i porunci să
nu permită de sêra, nici unei persône fe-
meiesci să părăsescă palatul, fiă ori-cine va
fi. Scîind oficerul, că generalul nu glumia
și pretindea ascultare orbă, ordonă să se
posteze înaintea fațadei palatului, unde se
afla singura intrare, doi grenadiri și le re-
petă porunca generalului.

Contesa împreună cu fiica ei erau in-
vitate pe aceea sêra la un bal arangiat de
contele Saută Colonna. Améndouă îmbră-
cate splendid, voiau chiar să plece, când,
ajungînd la pörtă, paza le respinse cu cu-
vintele: „Îndarăt, damele mele!”

— „Eu sunt dór soția generalului”
dîse contesa iritată, înceroând să păsescă
înainte. Grenadiri însă nu se lăsară înfri-
cați, ci închiseră contesei drumul, încrucî-
șându-și baionetele. Contesa, nespuse de in-
dignată, alergă la contele, pentru de a-se
plînge asupra purtării soldaților.

Generalul însă îi dîse: „Liniștește-te,
draga mea, este lucru foarte natural. Tu îi
poruncesci bucătăresei tale, ér eu le po-
runcesc soldaților mei!”

De atunci nu s'a mai întemplat, oa
contesa să oprésoă de a-se găti mazere.

(„B. d. U. u. d. W.”)

Desteritatea jonglerilor indiani.

După lupta dela Sutledsch în India
(1844) tabăra englesă fú vizitată de un
renumit jongler (mag, prestidigitator) in-
dian, la produțiunile căruia asistară ge-
neralul Napier cu familia și statul major.
Între alte produțiuni, Indianul tăia cu
sabia sa în două o lămăia, pe care uceni-
cul său o ținea în palmă. Cu tôte că se
amintesce despre un astfel de experiment
în romanul lui Walter Scott, intitulat „Tal-
isman”, totuși generalul nu credea, că
este posibil a tăia cu o singură lovitură
drept în două un obiect așa mic, cum este
lămăia, făr' de-a vătămă mîna. Napier
ascrisa produțiunea această mai mult unei
înșelătorii decăt dibăciei, și pentru de-a
se convinge despre adevér, întindîndu-și
mîna dréptă, generalul provocă pe Indian,
să-și probeze la el arta sa.

Artistul esamină cu atențiune mîna
întinsă, și refusă de-a face proba.

— „Asta am așteptat-o!” strigă ge-
neralul. „Șarlatania”.

— „Nu, nici decum”, dîse artistul
„lasă să-ți esaminez mîna stîngă!”

Napier îi implini dorința, și după o
esaminare precisă, Indianul declară, că va

face produțiunea, decă generalul își va
ține liniștit brațul.

— „Dér pentru-ce mîna stîngă și
nu cea dréptă?” întrebă Napier.

— „Mîna dréptă are o grópă în pal-
mă” dîse jonglerul, „și ușor țî-ai pute
tăia degetul cel mare. Stînga însă țî-e
plană, de aceea pericolul este mai
mic”.

Napier mărturisî, că este uimit. „Mă
încredințasem acum” nară el mai târziu,
„că aci este vorba despre o probă de di-
băcîă extraordinară, și trebuie să mărturi-
sesc sincer, că decă nu l'asî fi numit pe In-
dian un șarlatan, și nu l'asî fi provocat în
prezența adjutanților mei, ca să-și probeze
arta la mîna mea, atunci bucuos asî fi
abstat dela provocarea mea. După-ce însă
n'o mai puteam face, imi aședai o lămăia
pe palmă și întinsei brațul. Indianul ba-
lansă un minut cu sabia, apoi lovi. Lă-
măia cădî la pămînt, și era tăiată drept
în două. Simții ascuțișul sabiei, ca și
când mi-ar fi trecut un fir rece peste
mîna”.

prăpăstii numai ca să ajungă c'o oră mai curând la limanul doririlor sale.

Vai însă de călătorul, care obosind își pierde capul și începe a despera; vai de poporul, care îmbrâncind în lupta cu dușmanii săi, își uită de ținta și de chiamarea sa în lume!!

De un lung șir de ani — mai ales dela 1881 încôce, când poporul român din Ardeal, Bănat și Țăra-ungurească a încheiat legătura sfântă a frăției și solidarității în luptă cu neamicul, constituindu-se într'un singur și unic partid, cu unul și același program politic național — noi Românii am luptat stăruitor și cu energiă de fier, și duhurilor blăstămate nu li-a succes a ne infrânge și desbina în două tabere de luptă fratricidă. Au putut dușmanii Românilor să ne persecute cu fier și foc; în putere li-a fost să ne violenteze drepturile noastre cele mai sfinte; cutezat'au ei să sugrume ori-ce mișcare liberă pe terenul cultural politic și național, să ne hulască și bănușcă în fața străinătății și a tronului ca pe un popor, care hrănesce aspirațiuni neleale și răsturnătoare de stat — dér, repet, n'au putut să ne desbine, să facă a ne sfășia noi între noi, pregătindu-ne ast-fel cea mai crâncenă lovitură.

Ceea ce însă nu li-a succes inamicilor de secol ai Românilor, a succes, durere, acelu spirit diabolic de împărechiere și neunire, ce a fost introdus în rândurile noastre de nise suflete mici și decăzute, de nise caractere vile și venale, cari prin intrigă și uneltiri, prin șopte infame și bănușeli mișeșeci au băgat calul Trojan între murii cetății noastre.

Nimic din ce se numește caracter și onestitate politică n'a rămas neatins și netertit de acești eroi de carneval, sub eticheta „naționalismului“. Numit'au „corupți“ pe toți bărbații noștri de valoare, pe cari nu i-au putut corupe; insultat'au cu epitețe de „infami“ pe toți aceia dintre noi, cari nu li-au dat în glas, și ei, în ale căror inimi nu veți afla nimic decât patimi orbe și doruri după mărirea deșerte, au avut până și tristul curagiu de a grăi de rău în public chiar și instituțiunile culturale românești, din cari nu puteau trage folose materiale. Elementul, în care pluteau și plutesc încă fără de genă, a fost și le este turbureala celor mai infecte personalități, calumnierea și discreditarea celor mai vrednici ai noștri, și degajându-se de ori-ce răspundere, ca nise maniaci provocat'au și alergat'au după tot felul de scandale și s'au jucat în cel mai frivol mod cu interesele și onoarea noastră națională.

Și când le făceau și le fac ei toate acestea?

Uitându-și par'oa de Dumnezeu părinților lor și de mama, la al cărei sin au crescut, aceste existențe problematice aprind făcarea urelor și desbinărilor în nise momente, când arbitriul și despotismul, siluirea și forța brutală sunt înălțate la valoare de lege peste capetele noastre. Ei ridică pumnul ucidețor al neunirii într'un timp, când reul e la culme, când viermele distrugător rode puternic la rădăcinile stejarului secular al Românilor, când existența naționalității noastre este pusă în joc cu mult sistem și cu mare impetuositate. Cutezat'au aceste ființe răcoate a indemna să ne batem și hărțuim noi între noi, când focul s'a întins peste întreg cuprinsul mult încercatului nostru cămin; când contrarul furiaș în casa și la vetrele noastre ne dispuță până și dreptul de individualitate; când „liberalismul“ corupt al vâului își arוגă pretenșiunea de a ne lua până și cenușa din vatră și, aliat par'ca cu toate puterile infernului, ne otrăvesc sufletul, ne invadază și ne sugrumă limba și viața națională.

Evident, că în fața acestei primejdișe și distructive porniri, datori sunt toți Românii sinceri și desinteresati, toți bărbații noștri cu abnegațiune în luptă și cu durere de sorțea și viitorul nămolului, a-se ridică unul ca unul pentru surpirea radicală a unui rău, care s'a incuibat adânc în corpul nostru național.

Datori suntem noi toți a striga un

reto puternic amăgitorilor și seducătorilor, și a pune la reson pe acei cavaleri de industrie, cari n'au în vedere decât propriul lor stomac, interesele lor vremelnice.

Școala, din care au eșit acești omeni, este școala ruinii și imoralității politice, ér „ideile“ și „principele“ de cari se conduc și pe cari vor să ni-le infiltreze, sunt venin omoritor pentru nămolul românesc.

E dér supremă datoriă pentru tot Românul de bine, ca în aceste vremuri de grea încercare să-și deschidă ochii și să-și cunoască omenii. Nici odată la un popor mândru și gelos de reputația sa, elementele nesincere și perfide, figurele pocite de clowni și paiați politici nu pot avea trecere. Atât de mult n'a degenerat dór nămolul românesc dintre Tisa și Carpați, încât să permită la nise omeni fără căpătâi, fără trecut și fără nici o serioșitate și maturitate politică, a i-se pune în cărcă și a-l duce legat de ochi pe calea umilirii și a desastrelor!

Am scăpat de robia egiptenă; trebuie ore să mai petrecem încă patru-șase ani în deșertul poăinței și în pustia greșelilor și rătăcirilor, numai din cauză, că n'am scut să ne cunoșcem omenii?

Vieța ingrată și necăjită de până acum, ore nu ni-a umplut încă paharul suferințelor și amărăciunilor, și-a trecut ore ori-ce felu de primejdie peste capetele noastre, încât să ne permitem luxul de a sta la o parte și de a suferi, ca uneltitorii și iubitorii de vrajbă din și afară de sinul nostru să-și continue lucrarea lor de subminare și nimicire a celor mai sfinte interese de solidaritate și unire în luptă?

Nu! Chiamarea noastră nu pôte fi indolența și nepăsarea, ci datoriă mare de stirpire și curățire a tot ce este rău și nefolositor în ogorul strămoșesc.

Numai făcând acésta, lupta noastră va fi încununată de succese și numai astfel va fi conservată în mod intact onoarea și demnitatea noastră națională.

Până atunci însă nu

T.

CRONICA POLITICA.

— 21 Februarie.

„Pest. Lloyd“ de ieri publică următorul comunicat: „Se știe, că din Ardeal emigră în România foarte mulți Maghiari — mai ales industriași — unde ei în scurt timp se romanisază cu totul, deore-ce numai arare-ori sunt în poziția de a se întorci în patria lor. După ce legile românești eschid pe emigranți dela multe beneficii, pe cari indigenii le pot gusta fără nici o piedecă, respectivii Maghiari sunt siliți să-și câștige cât de curând indigenatul. Mai ales în Dobrogea se află mulți Maghiari din Ardeal, cari s'au domiciliat acolo, și numai zilele trecute au trimis o deputațiune la București, ca să roge pe ministrul-președinte Sturdza, să-i sprijinească la câștigarea indigenatului. În România indigenatul se votază de cameră. Ministrul-președinte Sturdza, după cum i-se anunță lui „Kel. Ert.“ a promis deputațiunii, că îi va sprijini rugarea. — Credem, că aci este o mistificare, deore-ce „Maghiarii romanisati“, despre cari vorbesce „Pest. Ll.“ și „Kel. Ert.“ sunt de sigur Români, cari ca cetățeni ungari au emigrat în Dobrogea și cer acum să li-se incuviințeze indigenatul în România.

Alaltăeri ținură în Agram o adunare comună ambele fracțiuni ale partidei drepte croate. Afară de Felnegović luară parte la adunare toți aderenții partidei; cel mai mare contingent îl formau însă studenții, și mai ales cei dela universitatea din Graz. Problema adunării a fost de-a delătura divergențele iscate între ambele fracțiuni. După lungi consultări și desbatări șgomotose, adunarea se disolvă fără de-a fi ajuns la ceva rezultat. Din incidentul acesta diarele maghiare anunță cu bucurie, că partida dreaptă croată e pe cale să se disolveze.

Lui „Fol. Corr.“ i-se anunță din Belgrad, că prințul Ferdinand al Bulgariei a trimis un autograf regelui Alexandru, care autograf între altele conține asigurarea, că Ferdinand își va da toate silințele pentru promovarea raporturilor celor mai pretinșeci cu Serbia. Asigurarea acésta, se dice, că a produs cea mai bună impresiune în cerourile guvernamentale sârbesci, și că va fi în stare să ștergă toate urmele, pe cari le-a lăsat după sine rezoluțiunea sârbobulgară. Visita prințului Ferdinand în Belgrad se aștepta în decursul lunei Aprilie.

Din incidentul aniversării ocupării sf. scaun, Papa primi alaltăeri deputațiunea festivă a cardinalilor și prelaților. În răspunsul său Papa făcu amintire și despre trecerea prințului bulgar Boris la ortodoxism, dicând următoarele: „Spre nenorocire ne-a produs adâncă jale actul demn de compătimire al aceluia, care, uitând vorbele evangheliei, și-a jertfit atât sufletul propriu, cât și sufletul fiului său, deorece a pus motivele politice înaintea dignității creștine și conștiinței creștine. Măcar de-ar lumina Dumnezeu pe cel rătăcit și nu ar permite, ca exemplul trist să turbure activitatea noastră paolnică pentru lățirea împărăției Atotputernicului“.

În camera englesă își dezvoltă Goschen programul său privitor la reorganizarea flotei. El propuse să se construescă următoarele năi noue: 5 paunerate de resbel, 4 încruciaștore de cl. I și 3 de cl. II, și 6 încruciaștore de cl. III și 28 nimicitoare de torpilor. Conform programului lui Goschen, corăbiile acestea ar trebui să se construescă până în 1899, și speșele construirii s'ar urca la 10 milioane funți sterlingi.

Diarului engles „Times“ i-se anunță din Kobe, că regele Coreii și acum încă se află în palatul ambasadei rusești, și stările revoluționare din internul regatului încă nu au încetat. Se dice, că Japonia ar fi propus Rusiei, ca amândouă statele să instituie o controlă asupra Coreii, și că între Rusia și Japonia să se încheie o alianță.

Victoria antisemiților în Viena.

Cea mai nouă învingere a antisemiților din Viena a fost cea raportată alaltăeri, cu ocaziunea alegerilor comunale din colegiul al doilea electoral.

În 3 dintre 19 cercuri au învins „liberalii“, pe când în toate celelalte 16 cercuri au învins antisemiții. Victoria antisemiților stă mai ales în aceea, că „liberalii“, deși și-au încordat toate puterile, nu numai că n'au fost în stare să câștige nici un mandat nou, dér și în cele trei cercuri ale lor au pierdut, în raport cu numărul lor de astă-tomnă, vre-o 100 voturi, pe când antisemiții, deși n'au cucerit vre-un mandat nou, dér au câștigat aproape 700 de voturi noue. La votarea din Septembrie adecă „liberalii“ au primit 9292 voturi, pe când acum au primit numai 9200; din contră însă, antisemiții, cari la votarea din Septembrie au primit 11.064 voturi, acum au câpătat 11.700 voturi. Acésta este o dovadă, că antisemitismul se lătesce repede chiar și între zidurile cele mai puternice ale liberalismului jidovesc, care în timp de o jumătate de an a pierdut aproape 1000 de alegători.

La votarea de alaltăeri, dintre 27,270 alegători au luat parte 21,580. Dintre aceștia au votat ca antisemiți 11,700, va să dică majoritatea absolută. E de observat, că până la amădi antisemiții erau stăpâni și în cele trei cercuri ale „liberalilor“. Atunci însă guvernul, înspăimântat, mobilisă în grabă o puternică trupă de funcționari de-ai statului, pe cari în ceasul din urmă îi trimise la urnă. Ast-fel au isbutit „liberalii“ să câștige toate mandatele acelor trei cercuri pentru ei.

Astfel déră, în urma alegerilor sevrșite până acum în cele două colegii electorale, situațiunea viitorului consiliu orășenesc din Viena se prezintă astfel: 78 antisemiți și 14 „liberali“. Măne, Joi, se va face ale-

gerea în colegiul I electoral. Anti-semiții speră cu siguranță, că aici vor face nouă cuceriri.

Ori-care ar fi însă rezultatul alegerilor de mâne, anti-semiții vor avea în noul consiliu orășenesc al capitalei austriace două din trei părți, va să dică consiliul orășenesc va fi cum se cade anti-semit, cum a fost și după alegerile din Septembrie.

Marea întrebare e acum, că ce va face ore Baden în fața acestei manifestări a sentimentului public vienez, care deja pentru a treia oră s'a pronunțat în acest chip pentru anti-semiți? O soire telefonică din Viena spune, că acolo sunt foarte mulți de părerea, că în cele din urmă Lueger totuși va trebui să fiă întărit.

Noul metropolit al Bucovinei.

Din Bucovina, Martie 1896.

După multă așteptare totuși a fost numit administratorul arhiepiscopiei de Mitropolit. Prin Maiu 1895 în Nr. 115 al „Gazetei Transilvaniei“ am arătat, căți dușmani are Ciupercovici, cari se îndesă „fără de-a ține cont de trecutul și prezentul lor și fără de-a se esamina, ori de posed aptitudine și destertitate de-a conduce naia ortodoxismului în acésta țărișoră pe valurile violente, ce se ridică ca munții din toate părțile“.

„Tribuna“ în Nr. 117 din 1895, redactată în acel timp de Bogdan-Duică, vedând cele ce-am dis despre Ciupercovici, se apucă de mine, ér eu în Nr. 132 al „Gaz. Trans.“ îi fac replica cuvenită. Tot așa am replicat „Tribunei“ și în Nr. 147 relativ la cele ce-a scris ea în Nr. 135. Am mai scris în „Gaz. Trans.“ Nr. 157 despre cumetru ghimpel, cum să fi tradat pe Ciupercovici și n urmă în Nr. 264 al „Gaz. Trans.“ tot din anul 1895, când cu telegrama cea falsificată. Așă-déră „Gazeta Transilvaniei“ cu corespondentul joi a fost unica foie română, care în zile de supărări a vorbit fără interes și-a ținut partea lui Ciupercovici. Acésta o dicem, ca, să cunoască lumea, că „Gaz. Trans.“ și corespondentul ei nu scriu verđi și uscate numai ca să se umple foia.

De-acuma va tăce gelosia. „Wiener Zeitung“ dela 29 Faur a publicat denunțarea lui Ciupercovici de mitropolit și-a lui Repta de arhimandrit de scaun său vicar general al Arhiepiscopiei.

Dela acești doi bărbați se aștepta o nouă eră, care să reverse rațele ei calde și binefăcătoare asupra celorla, ce aștepta mult dorita mântuire, — mântuirea sorților.

Ridicarea salariului preoțesc stă aproape de un an și aștepta să vie Mitropolitul și să dică consilierului consistorial: 50% să capete fiă-care mai mult la salariu. Ce ocaziune binevenită spre a face pe Ciupercovici slăvit și immortal. Are numai să dică: așa vréu, cunosc sorțea preoților, 50% să li-se dea adaus la fiă-care sută din salariu și cestiunea salariului este rezolvată și mii de glasuri de-ale preoților și copiilor lor se vor ruga lui Dumnezeu să-i lungască firul vieții!

Vin apoi cooperatorii, cărora li-a nins pe plete așteptând parochii. Și aceștia aștepta mântuire, aștepta dreptate și nu pretarare, spre a fusorie numele lui Ciupercovici ca tată și binefăcător în inimile lor și se vor ruga fierbente lui Dumnezeu pentru salvatorul lor.

Asta se aștepta dela nou numitul Mitropolit și fiă-care se întrebă, într'u cât va fi așteptarea realizată. De-oamdată lumea crede a nu fi înșelată în așteptarea ei, căci Ciupercovici și Repta nu sunt indispuși de-a nu auđi și acorda justele cereri. Dee Domnul se fiă așa și numele lor să fiă în veci pomenite.

Călătoreșcu.

SCRIRILE DILEI.

21 Februarie.

Prigoniri pentru manifest. Din Rechinul sășesc ni-se anunță că d-lui avocat Patriciu Barbu i-s'a înșul de alaltăeri, în 2 Martie n. c., sentința, — care e judecat

pentru subscrierea „Manifestului“ la *maximul pedepsei*, adică la 15 zile închisore și 100 fl. amendă.

—o—

Academia Română. Alaltăeri s'a deschis sesiunea ordinară a Academiei. Deschiderea sesiunii s'a făcut de Regele.

—o—

Sciri personale. D-l Dr. Ioan Rațiu sosind erî după amădi în Brașov, a petrecut o di în orașul nostru. În același timp a fost aici și D-l *Perieteanu-Buzău*. Ambii au plecat ađi după amădi.

—o—

Un fișpan—român! Cine naiba ar fi cređut, că tocmai acum, sub stăpânirea lui Banffy, ne va fi dat să vedem și un fișpan român. De pe timpul regretatului căpitan suprem al Chiorului, Sigismund Pop, — cum constată o fôia ungheră, — nu s'a mai pomenit fișpan român până ađi, sub stăpânirea lui Banffy. Dér se vedem, cine este Românul ales de Banffy?—Este *Vincz Gyula*, al căruia tată a fost solgăbirul *Vincz György*, ér moș séu bunic al séu a fost *protopopul român greco-catolic din Maramureș, George Vinț*. Vincz Gyula, de curând numitul fișpan al comitatului Ugocia, s'a născut la 1841 în comuna *Apsa de sus*, în Maramureș, va sé qică este consăten cu Esceleța Sa Metropolitan *Mihalyi* din Blăși; ba ni-se spune, că el este *absolvent al teologiei din Gherla*, unde ca cleric român greco-catolic se numia *Iuliu Vinț*. După absolvirea teologiei, el a ocupat funcțiuni în administrația comitatului Maramureș, servind într'un timp ca solgăbiru, apoi fisolgăbiru, la 1892 fú ales deputat dietal, se înțelege, cu program guvernamental. Pentru ca sé se soie mai lámurit, pentru cari „merite“ a ajuns acest „Român“ sé fiă numit fișpan, vom spune, că el este *vice-președintele și tot-odată cel dintăi membru fondator al Kulturgylet-ului din Maramureș*. Atăta ajunge. Ca o caracteristică mai adaugem, că fôia ungheră „Bud. Hir.“, după ce constată, că acesta este „*primul fișpan de naționalitate română*“, adaugă imediat: „*dér e Maghiar cu trup, cu suflet!*“

—o—

Proces de pressă. Procesul de pressă intentat de procuratura din Oradea-mare contra diarului „Lumina“, ce apărea anul trecut în Giula prin articolul „50 fl. séu ispita dascălilor confesionali“, se va pertracta mâne, în 5 Martie n. în Oradea-mare.

—o—

Conferință inaugurală. Cetim în „Zna“: Vineri séra la Universitate, d-l Onciul și-a început cursul de Istoria Românilor din secolele XIII—XVIII print' o remarcabilă conferință asupra concepției sciințelor istorice și importanței lor. Noul profesor a fost onorat la cursul séu inaugural cu prezența mai multor colegi universitari — d-nii Urechă, Bogdan, Iorga și alții, cari l-au aplaudat din totă inima. D-l Onciul a insistat în deosebi asupra importanței istoriei naționale pentru ori-ce societate, care are pretențiuni de progres și cultură. Studiul istoriei naționale este scôla, la care se fac bunii cetățeni prin întărirea consciinței de stat politic. Se pare că această lecție inaugurală, care a avut o așa de frumoasă reușită, se va publica într'o revistă literară. D-l Onciul este bucovinén; d-sa n'are totuși aprôpe de loc accentul provincial, și deși crescut la scôla germană, vorbește o limbă română foarte curată. Afară de două trei asperități datorite terminologiei germane, cu care este deprins, tinerul profesor, deși savant, vorbește cu toți oamenii. Acesta a adaogat mult la succesul d-săe, succes, care nu i-ar fi lipsit ori și cum prin fondul conferinței și prin vădita putere de stăpânire obiectului. Cursurile d-lui Onciul vor urma regulat de două-ori pe săptămână: Marța la 8 și jum. dimineața; Vineri, la 5 d. a.

—o—

Budgetul român. Cetim în „Le Progres“: D-l G. C. Cantacuzino, ministrul financelor, este complect restabil. Ađi mâne va putea eși din casă. Depunerea budgetului, întârziată prin bóla ministrului de finace, se va face de sigur

Martí séu Miercuri. Cu privire la această, aflăm că budgetul e perfect echilibrat; că ou o diferință cam de 100.000 lei, budgetul atinge suma din anul budgetar curent, adică 209 milioane, și că, față ou suprimarea taxei de 4 lei pentru întreținerea clerului și ou sporirea cheltuelilor pentru armată și pentru instrucțiunea primară, echilibrul s'a obținut prin seriose economii în administrație.

—o—

Religiunea în scôlele populare. În ședința dela 2 Martie a Reichsrath-ului austriac, deputatul polon Chotkovski a cerut, sé se pună mai mare pond pe propunerea religiunei în scôlele populare. Ministrul de culte numai decât a și promis această.

—o—

Costumul național maghiar. Tinerimea universitară maghiară din Budapesta a trimis un apel tuturor scôlelor înalte din Ungaria, în care studenții acestor institute sunt provocați sé se alăture la mișcarea pornită în cestiunea purtării de costume naționale. În apel se spune tot-odată, că din costumul național sé se facă costume studentesci, ca așa la ori-ce ocaziune festivă studenții se pótă apăre în aceste costume.

—o—

Statistica sanitară pe anul 1894.

Statistica nu descoperă nimica nou, ea scôte numai realul la ivelă, punându-l în bună ordine, ca sé-l pótă vedé cel ce are ochi și priceperea cuvenită. Astfel statistica financiară și agricolă ne dá icóna averii unei țeri, ér statistica sanitară scôte în relief puterea de viață a unui popor.

E bine și absolut de lipsă, ca și noi Românii transilvăneni sé ne mai ocupăm câte odată ou statistica; ér nefind noi în stare a o compune înșine, sé studiam lucrarea altora.

Mai de căpeteniă este statistica sanitară, pentru-că mai întâiu trăesece un popor, urmând celelalte — așa dicénd — ou o consecuență naturală.

În timpul din urmă a apărut statistica sanitară a României de Dr. Felix și cea a Ungariei pentru anul 1894, în cari țeri locuesce majoritatea poporului român. Amândoué ne interesează în măsură egală, căci numai la olaltă ne pot dá icóna fidelă a progresului séu regresului sanitar al Românilor.

Sé constatăm ou bucuriă încă dela început, că în amândoué regatele serviciul sanitar a făcut în anii din urmă progrese însemnate. S'au sistematizat cerourile sanitare, înzestrându-se după putință cu organele necesare, s'a înmulțit personalul sanitar, spitalele, stațiunile de cură etc. Dér cu tôte acestea starea sanitară a populației nu prea este multămiđore; căci bólele molipsitoare seceră încă ou grămada jertfe între copiii nevinovați, sifilisul nu scade de loc, tifusul și malarie (mai ou sémă în România) grasează în multe locuri.

Dér sé vedem câteva cifre, pentru-că ele vorbesc mai elocuent și mai convingător, decât vorbele simple. Voiu considera mai mult pe cele din România după Dr. Felix, referindu-se cele din Ungaria în mare măsură și la alte popóre.

Au murit în decursul anului 1894 de bóle infecțioase în România 8841 indiviđi, ér în Ungaria 36,600. (Pentru orientarea cetitorilor notez, că între populațiunea României și a Ungariei e proporția ca 1 la 3). Cele mai multe decese sunt cauzate de scarlatină și anghina ditterică, mai puțin vinovate sunt pojarul, tusa măgărăscă și lăngore.

De amintit e, că în România s'au constatat în anul 1894 și 32 casuri de lepră, care în Ungaria nu se află.

O bóla în consecuențele sale primejdióasă este conjunctivita granulósă (trachomă), a cărei vindecare radicală recere un tratament îndelungat și o răbdare esemplară atât din partea medicului cât și bolnavului. Ea e din cale afară lipicioasă și de sigur pricinuesce orbirea multor mii de indiviđi, cari devin apoi o plagă socială. În anul 1894 au fost 443 persoane

internate ou trachomă în spitalele României, consultațiunii s'au dat la 5431 bolnavi ambulanti; ér în Ungaria s'a constatat trachoma în 24,227 de casuri. Acestea sunt cifre enorme!

Un morb de asemenea foarte periculos pentru societate e sifilisul, care — durere! — se sporesce din an în an. Statistica României pe 1894 ne arată 8061 de persoane infectate de sifilis, cari și-au căutat sănătea în spitale, ér 41,615 persoane au luat consultații medicale, ca bolnavi ambulanti. Numérul sifiliticilor în Ungaria nu se pôte spune exact, deóre-ce în lucrarea oficióasă datele nu sunt sumate; că nu e mic, se pôte vedé din împrejurarea, că în unele regiuni ale țerei a trebuit sé se instaleze spitale speciale. Atât statul român cât și cel ungar are prescripțiuni anumite contra sifilisului: dér ele nu vor aduce róde, până ce nu va sta și societatea într'ajutor și nu-și va ridica moralul în vederea înspăimântătoarelor urmări, ce are sifilisul.

Ca bóle — așa puté dice — proprii României sunt de însemnat paludismul (frigurile), ou formele lui acute și cronice, și pelagra. Cea dintăiu e cauzată de evaporațiunile bălților și mlăștinelor puturose, ce se află în multe părți ale României; ér cea din urmă este „bóla miseriei, cauzată prin porumb stricat“. Amândoué răpesc multe jertfe și fac o mulțime de ómeni incapabili de lucru.

Multe din remediile propuse de Dr. Felix pentru combaterea paludismului n'ar strica nici la noi, în special regularea unor ape curgătoare, cari an de an se revarsă, curățirea și pardosirea stradelor și curățior etc.

(Va urma).

SCRIRI ULTIME.

Budapesta, 3 Martie. Guvernul a rugat în scris pe primatele, sé facă pași la Roma, ca Papa încă sé fiă reprezentat la serbarea mileniului.

Viena, 3 Martie. Ministrul austriac de finace *Bilinsky* declară în cameră, că *cestiunea pactului*, fiind de-o importanță, estra-ordinară pentru interesele de stat și economice ale monarhiei, recere timp de cugetare și de aceea rugă camera sé-i dea guvernului timpul necesar pentru de-a afla calea potrivită spre a îndestuli ambele emisfere ale monarhiei.

De aci se conchide, că ministrul se gândesce la amânarea pertractărilor pactului.

Sciri telegrafice.

Roma, 4 Martie. Înfrângerea, ce-a suferit armata italiană în Africa, a produs aici mare consternare. Se crede, că trei generali au căđut.

S'a hotărît, ca numai decât sé se trimită în Africa alți 30,000 de soldați.

DIVERSE.

Servitórele englese. Multa lucruri frumoase se vorbesc despre servitórele englese și ou deosebire despre destoinicia, despre curățenia și hărnicia lor. O femeie din Anglia însă, ou totul altcum caracteriséază într'o fôia englesă, pe servitórele de acolo. Etă ce dice ea între alte multe: Servitórele nóstre de cele mai multe-ori, sunt atât de neghióbe, încot omul trebuie sé se mire de ele. Tótă sciința bucătăresei stă în aceea, că aruncă într'o óla varđă ori cartofi, séu că grămădesce în cuptor mai multe lucruri peste olaltă. Rostbeef-ul (friptură) se îngé de sine pe frigare, ér carnea o taie o mașină anume. Sosul îl cumpără dómnia casei în sticlă. O bucătăresă, care scie sé gătésce o prăjitură séu vre-o pápară trece de mare lucrătoare. Cameriera așterze paturile, dér hainele nu le întórcé, ci lasă sé se adune gunoal

și numai când și când, cam odată în săptămână, ori chiar la două săptămâni odată il curăță. Când curăță, cameriera tărăe tôte mobilele în mijlocul odăei și le grămădesce peste-olaltă. Prin unghete însă, gunoial rămâne grămădi. După ce a măturat, tărăe mobilele éráși, dér nu la locul lor de mai nainte. Odăile după-ce le-a grijit, așa sunt de curate, ca și imperiul roman după năvălirea Goților. Dintre servitóre nici una nu scie sé cöse, nici atăta măcar cât li-e de lipsă lor, la spălat și călcat de asemenea nu se pricep. Pentru spălatul rufelor se folosesc mașini de spălat, în care pun rufele, și atăta le frécă, până când mai tôte se rup. Fiă-care servitóre are două toalete. Când lucră pörtă o toaletă de carton simplă și pe cap o năframă. După amădi însă, cam pe la 4 óre, urmază o „metamorfosare“ generală. Servitórele îmbracă o toaletă neárá, garnisită frumos ou pantlioi și pe cap o legătóre frumoasă. Când cineva se întélnesce ou o servitóre pe stradă, crede că-i vre-o cocónă din cine scia ce familiă. Servitórele Englesilor după 4 óre p. m. nu mai lucrăză nimio, oi sed și *cetesc romane*. Ele își pot párási stăpânul foarte ușor; e destul sé spună la poliția, că sunt bolnave, séu că a primit dela părinți telegramă, ori epistolă că sunt bolnavi și că trebuie sé mérégă acasă, în acest cas stăpânul nu le pôte opri și trebuie sé le lasé sé mérégă. Astfel servitórele englese duc o viață liberă, vrednică de invidiat.

Aventurile unor emigranți din Ungaria în Brasilia. Din Pojun se scrie următoarele: În primăvara anului 1893 vre-o 50 de locuitori din comuna Zavod (Czili) comitatul Pojun, s'au decis sé-și párásesce patria lor pentru totdeuna, și sé-și cante norocul în Brasilia, pentru-ou acolo sé se înavutésce. Intre emigranți, cari cei mai mulți erau ómeni inteligenti, erau și femei și la vre-o 30 de băeți micuți. Cu cele mai frumoase speranțe au ajuns emigranții în Brasilia, dér aci s'au vedut amar înșelați în planurile lor. În Brasilia erupse cunoscutul reshel intern, și emigranții nu prea erau siguri ou viața. Astfel bieșii emigranți se duseră în luna Noemvre al eccluiasi an la San-Paolo, ca de aci cât mai iute sé pornésce ér spre Europa. Era prin 22 Noemvre, când emigranții steteau ou femei, copii, ou tôte la port, fiind-că se auđise, că totuși în fine va fi vre-o naie, care sé mérégă spre Hamburg. Abia se făcú nópte, când de-odată sosi la port un oficer cu un despartământ de ostași (gardisti naționali), cari priaseră pe 11 dintre emigranți, pe cei mai robuști și mai sănătoși și cu puterea îi escortară în casarmă și îi îmbrăcară în uniformă militară. Cu tôte că femeile plăngeau și se rugau ou sé-i lasé în libertate, totuși emigranții numai decât fură duși pe câmpul de bătaia. Luni întregi n'au mai auđit rudeniile de consoții lor duși în bătaie. În fine totuși, când preotul din Zavoda primi o epistolă dela unul din eroii fără voiă, pe care o și publică în mai multe foi din Ungaria, regimul ungar luă în apărare pe cetățenii séi, cari au fost tractați așa de neuman. Consulatul austro-ungar a aflat, că cei asentați fără voie au fost urmațorii: Martin și Florian Prevay, Mahail Sisolac, Iosif Maizun, Iosif și Florian Prelec, Iosif Studenits, Mih. Puscaș, Paul Gajda și Marcus Mesni. Mih. Horvath și M. Mesni la apararea dela Loja au fost rániți de mórte. Reshelul se fini, și cei 11 cetățeni ungari fură liberați fără sé li-se plătésce ceva. Numai páșirei energice a consulatului austro-ungar din Rio-de-Janeiro este a-se mulțami, că emigranții în fine și-au primit plăta dela regimul din Brasilia în sumă de 1650 fl. 8 or. Locuitorilor din Zavoda, cari s'au luptat în Brasilia li-s'au trimis suma prin viceșpanul comitatului Pojun și pe fiă-care s'au venit 150 fl.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes von dem man faufen will und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kräufelt sofort zusammen, verlöschet bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe.—Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterläßt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht kräufelt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), **Zürich** versenden gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefern einzelne Kloben und ganze Stücke porto- und steuerfrei in die Wohnung.

5.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.10
Renta de corone ung. 4%	99.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.75
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonuri rurale ungare 4%	96.80
Bonuri rurale croate-slavone.	96.50
Imprum. ung. cu premii.	154.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.25
Renta de hartie austr.	101.15
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.60
Losuri din 860	146.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	988.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	413.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	376.50
Napoleoniori.	9.57 1/2
Mărci imperiale germane	59.02 1/2
London vista	120.75
Paris vista	47.82 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.45
Note italiene.	42.55

Cursul pietei Brașov.

Din 4 Martie 1896.

Banote rom. Cump.	9.50	Vënd.	9.53
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.49
Napoleon-d'ori Cump.	9.54	Vënd.	9.56 1/2
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.67
Ruble rusești Cump.	127. 1/2	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.60	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	10.70	Vënd.	—
Soris. tonic. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurecu.

Nrul 2658 1896.

Publicațiune!

In 1 Aprilie a. c. la 12 1/4 ore înainte de prânz se va ținea în biroul D-lui primar al orașului Brașov (in Ungaria) o pertractare de oferte asupra vëndărei per trunchiu à 34.800 m³ de lemne de brad și molif, ca cantitate pentru perioada anilor 1896 până la 1904, inclusive cruțările lemnelor de același soi din anul 1895, mai departe 15000 m³ de lemne de fag din classa economică B. ca cantitate pentru perioada anilor 1897 până 1904, ambele cantități și soiuri din revierul Timiș.

Condițiunile de oferte și acele contractuale se pot examina dela 7—1 oră în biroul forestier al orașenesc.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr., în care au de a-se aminti în cifre și litere ofertul pentru metru cubic și în care este de a-se da din partea oferentului declarațiunea, că i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor necondiționat, au de a se ascerne până la 12 ore a amintitei di D lui primar locțiitor, senatorului Carol Iacobi.

Ofertele au să conțină ca vadiu 10% din ofertul pentru un quant anual de 3900 m³ lemne de brad și 1900 m³ lemne de fag, mai departe numele și locuința oferentului.

Deschiderea ofertelor va avea loc la 12 1/4 ore a mintitei zile.

Pădurea se află în nemijlocita apropiere a calei ferate de stat.

Brașov, în 27 Februarie 1896.

918,1—3. Magistratul orașenesc.

Publicațiune de licitație.

Bisericile române ort. răs. dela Sf. Nicolae din suburb. Scheii și dela St. Adormire din lăuntru Cetății Brașov vënd, pe cale de licitațiune, următoarele pământuri respective locuri de clădire, ce constituie proprietatea lor, și sunt situate în hotarul Brașovului și adecă:

1. Un loc situat lângă Blumena între strada fabricii și între strada cea nouă, pe care trece tramvaiul spre gară, din complexul sub Nr.

top. 10651/1 10652 și 10653, care loc este în mărime de 2343 metri cuadrați și pe care să pôte edifica o vilă.

2. Un loc aprópe de gara Brașovului pe lângă strada tramvaiului spre gară în mărime de 1147 metri cuadrați Nr. top. 10727/1.

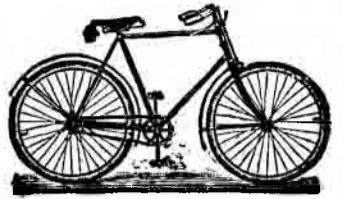
Pentru vëndărea acestor două lucruri să va ținea licitațiune verbală în 19/31 Martie 1896 în cancelaria avocatului, Nicolae Străvoiu Brașov cetate piața cailor Nr. 6.

Până la ziua licitațiunei să pot trimite oferte în scris la adresa Avocatului Nicolae Străvoiu în Brașov unde să pot vedea și schița de situațiune și condițiunile licitațiunei.

Brașov, 17 Februarie 1896 st. v.

Se caută.

Un comerçant solvent de **Bicicle** (mehanic), ca reprezentant pentru piața de aici.

Oferte cu indicarea și de referențe a se adresa la

Dürkopp & C-ie, Viena V/2.

913,2—2

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Tergul Inului Nr. 30.

Acestă stabilimentă este provădută cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pusă în pozițiune de a puté esecuta orice comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ, LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE pentru toate speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori.

Coverle, in tola mărimea.

TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Tergul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Pretul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe un an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe un an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat	— ore — m. dimineața.
Trenul de persoane	8 ore dimineața.
Trenul accel.	2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt	10 ore 25 minute sera.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.	2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt	5 ore 20 m. după am.
Trenul de persoane	9 ore 8 minute sera.
Trenul accel.	— ore — minute sera.

3. Dela Zernesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt	7 ore 36 min. dimineața.
Trenul mixt	1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt	0 ore — min. sera.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.	8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane	1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt	7 ore 12 min. sera.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane	7 ore 40 m. dim.
--------------------	------------------

*) Acest tren circulă numai Joia Dumineca și la sărbători.

Plecarea trenurilor din Brașov:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt	5 ore 8 min. dimineața.
Trenul accel.	2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane	7 ore 43 min. sera.
Tr. accelerat	— ore — min. sera.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.	3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat	— ore — m. dim.
Trenul mixt	11 ore înainte de am.
Trenul accel.	2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zernesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt	8 ore 35 min. dimineața.
" "	4 " 55 m. după am.
Trenul mixt	0 ore — min. sera.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane	3 ore 1 după am.
Trenul mixt	8 ore 50 minute dim.
Trenul de pers.	5 ore 20 min. dim.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane	6 ore 40 min. sera.
--------------------	---------------------